

Teismo praktikos rinkinys

TARNAUTOJŲ TEISMO SPRENDIMAS
(antroji kolegija)
2011 m. lapkričio 10 d.

Byla F-18/09

Mohamed Merhzaoui
prieš
Europos Sąjungos Tarybą

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pareigų paaukštinimas — Priskyrimas prie lygio — Vietiniai darbuotojai, paskirti pareigūnais — Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 10 straipsnis — KTIS priedo 3 straipsnis — 2008 m. pareigų paaukštinimo procedūra — Pareigūnų, kurie buvo priskirti prie AST karjeros srauto, nuopelnų palyginimas — 2005–2006 m. vertinimo ataskaitomis pagrįsta procedūra — Atliekamų pareigų lygio kriterijus“

Dalykas: Pagal EB 236 ir AE 152 straipsnius pareikštas ieškinys, kuriuo M. Merhzaoui iš esmės prašo panaikinti Tarybos sprendimus jį priskirti prie AST 1–AST 7 pareigų grupės karjeros srauto asistentų ir nepaaukštinti į AST 2 lygį per 2008 m. pareigų paaukštinimo procedūrą.

Sprendimas: Atmesti ieškinį. Ieškovas padengia savo ir Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Santrauka

- 1. Pareigūnai — Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygos — Vietiniai darbuotojai — Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo taikymas (Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 10 straipsnio 3 dalis; Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų priedo 1 straipsnio 1 dalis; Tarybos reglamentas Nr. 723/2004)*
- 2. Procesas — Naujų pagrindų pateikimas vykstant procesui — Sąlygos — Nauja aplinkybė — Sąvoka (Tarnautojų teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalis)*
- 3. Pareigūnai — Ieškinys — Pagrindai — Nepakankamas motyvavimas — Konstatavimas „ex officio“*
- 4. Pareigūnai — Pareigų paaukštinimas — Nuopelnų palyginimas — Administracijos diskrecija — Aplinkybės, į kurias galima atsižvelgti — Atliekamų pareigų lygis (Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnis)*
- 5. Pareigūnai — Administracijos aktai — Galiojimo prezumpcija — Ginčijimas — Įrodinėjimo pareiga*
- 6. Pareigūnai — Ieškinys — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Konkrečiai su asmeniu susijusių kaltinimų būtinybė*

7. *Pareigūnai — Pareigų paaukštinimas — Nuopelnų palyginimas — Administracijos diskrecija — Aplinkybės, į kurias galima atsižvelgti*
(*Pareigūnų tarnybos nuostatų 43 straipsnis*)

8. *Pareigūnai — Pareigų paaukštinimas — Kandidato, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, skundas — Sprendimas atmesti — Pareiga motyvuoti — Apimtis*
(*Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 ir 45 straipsniai*)

1. Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo 10 straipsnio 3 dalis taikoma vietiniams tarnautojams, nes pagal Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 1 straipsnio 1 dalį Pareigūnų tarnybos nuostatų XIII priedo nuostatos pagal analogiją taikomos 2004 m. balandžio 30 d. dirbantiems kitiems tarnautojams, įskaitant vietinius tarnautojus.

(žr. 35 punktą)

2. Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Šiuo klausimu Sąjungos teismo sprendimas, kuris ieškovui pareiškiant ieškinį dar nebuvo priimtas ir kuriuo tik patvirtinama buvusi teisinė padėtis, negali būti laikomas nauja aplinkybe.

(žr. 36 punktą)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Diehl-Leistner prieš Komisiją*, T-80/01, 38 punktas.

3. Motyvavimo nebuvimas yra viešosios tvarkos išlyga pagrįstas pagrindas, kurį Sąjungos teismas bet kuriuo atveju turi nagrinėti *ex officio*. Todėl kaltinimas, pagrįstas pareigos motyvuoti pažeidimu, negali būti nepriimtinas dėl to, kad ieškovas ieškinyje jį nepakankamai atskleidė.

(žr. 47 punktą)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 1997 m. vasario 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, 24 punktas.

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs prieš Audito Rūmus*, T-171/05, 31 punktas.

4. PTN 45 straipsnyje įtvirtinta sąvoka „kai reikia“ paprasčiausia reiškia, kad nors paprastai to paties lygio tarnautojai laikomi atliekančiais lygiavertes pareigas, vis dėlto, jei taip nėra konkrečiu atveju, į šią aplinkybę reikia atsižvelgti per pareigų paaukštinimo procedūrą, todėl lygindama paaukštintinių pareigūnų nuopelnus administracija turi atsižvelgti į paaukštintino pareigūno atliekamų pareigų lygį, kai jos viršija įprastai prie jo lygio priskirto pareigūno atliekamas pareigas.

(žr. 59 punktą)

5. Pirma, preziumuojama, kad administracijos aktas yra teisėtas, ir, antra, iš esmės įrodymo pareiga tenka tam, kuris teigia, t. y. ieškovas turi pateikti bent jau pakankamai tikslių, objektyvių ir nuoseklių duomenų, kuriais būtų galima pagrįsti faktinių aplinkybių, kuriomis jis remiasi, tikrumą ar tikėtinumą. Todėl pareigūnas, kuris neturi nei įrodymų, nei bent jau informacijos visumos, turi sutikti su pareigų paaukštinimo srityje priimtų sprendimų teisėtumo prezumpcija ir negali reikalauti iš Tarnautojų

teismo, kad jis pats susipažintų su kitų paaukštintųjų kandidatų vertinimo ataskaitomis ir nagrinėtų kitų paaukštintųjų kandidatų atliekamų pareigų lygį tam, kad nustatytų, ar nuspręsdama nepaaukštinti jo pareigų Paskyrimų tarnyba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

(žr. 61 punktą)

Nuoroda:

Tarnautojų teismo praktika: 2010 m. vasario 4 d. Sprendimo *Wiame prieš Komisiją*, F-15/08, 21 punktas.

6. Nors pareigūnas neįpareigotas veikti vadovaudamasis teisės arba institucijų interesais ir, grįsdamas ieškinį dėl panaikinimo, gali pareikšti tik konkrečiai su juo susijusius kaltinimus, kad kaltinimas, pagrįstas neteisėtumu, būtų laikomas konkrečiai su asmeniu susijusiu kaltinimu, pakanka, kad dėl neteisėtumo, kuriuo kaltinama, būtų atsiradę padariniai jo teisinei padėčiai.

(žr. 63 punktą)

Nuoroda:

Tarnautojų teismo praktika: 2007 m. sausio 23 d. Sprendimo *Chassagne prieš Komisiją*, F-43/05, 100 punktas.

7. Nors vertinimo ataskaita yra būtinas vertinimo elementas kiekvieną kartą, kai pareigūnas vertinamas siekiant priimti sprendimą dėl jo pareigų paaukštinimo, Pareigūnų tarnybos nuostatų 43 straipsnyje numatyta pareiga parengti vertinimo ataskaitą tik kas dvejus metus. Kadangi jame nenumatyta, kad pareigų paaukštinimo procedūra turi būti vykdoma tokiu pačiu periodiškumu kaip vertinimo procedūra, Pareigūnų tarnybos nuostatuose neatmetama galimybė, kad Paskyrimų tarnyba nuspręstų paaukštinti pareigas neturėdama naujausios vertinimo ataskaitos.

Taigi atsižvelgiant į tai, kad nei Pareigūnų tarnybos nuostatuose, nei institucijos vidaus taisyklėse nenumatyta, jog vertinimo ir pareigų paaukštinimo procedūros turi sutapti, ir kad administracija turi didelę diskreciją organizuoti pareigų paaukštinimo procedūrą, nors pageidautina, jog administracija pasistengtų turėti naujausias vertinimo ataskaitas, kad nuspręstų dėl pareigų paaukštinimo, tai, jog išimtiniais atvejais neatsižvelgiama į minėtas ataskaitas, nėra neteisėta, ypač kai visi paaukštintini pareigūnai buvo vertinami vienodai.

Tai taip pat taikytina ypač tais atvejais, kai vertinimo ataskaitos nėra dėl įprastos vertinimo procedūros eigos. Taigi, kadangi pareigūno vertinimas pagal tarnybos poreikius gali būti atliktas neatsižvelgiant į vertinimo laikotarpio per pareigų paaukštinimo procedūrą pradžią, neišvengiama, kad naujai paskirti pareigūnai būtų vertinami už trumpesnę laikotarpį nei laikotarpis, už kurį vertinami jų kolegos.

(žr. 64–67 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 1992 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Moritz prieš Komisiją*, C-68/91, 16 punktas.

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2001 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Sebastiani prieš Komisiją*, T-194/99, 45, 46 ir 49 punktai.

8. Nors Paskyrimų tarnyba neprivalo nurodyti sprendimų nepaaukštinti pareigų motyvų, ji vis dėlto privalo pateikti šiuos motyvus atmesdama nepaaukštinto pareigūno skundą.

Iš tiesų pareigos motyvuoti apimtis turi būti nustatyta pagal konkrečias aplinkybes, būtent: akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmens, kuriam skirtas aktas, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Taigi, kalbant apie per procedūrą, kaip antai pareigų paaukštinimo procedūrą, priimto sprendimo, kuris turi įtakos daugeliui asmenų, motyvus, iš Paskyrimų tarnybos galima reikalauti, kad ji motyvuotų savo sprendimą dėl skundo atmetimo ne tik atsižvelgdama į šiame skunde pateiktus kaltinimus, bet ir paaiškintų, dėl kokių priežasčių kiekvienas iš paaukštintinių pareigūnų turėjo daugiau nuopelnų, nei skundą pateikęs asmuo.

(žr. 71 ir 75 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1995 m. sausio 26 d. Sprendimo *Pierrat prieš Teisingumo Teismą*, T-60/94, 31 ir 32 punktai; 1996 m. birželio 11 d. Sprendimo *Anacoreta Correia prieš Komisiją*, T-118/95, 82 punktas; 1999 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Thinus prieš Komisiją*, T-283/97, 73 punktas; 2005 m. spalio 25 d. Sprendimo *Salazar Brier prieš Komisiją*, T-83/03, 78 punktas; 2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Lavagnoli prieš Komisiją*, T-422/04, 69 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2008 m. spalio 8 d. Sprendimo *Barbin prieš Parlamentą*, F-81/07, 27 punktas.